

**Đều làm là mẹ đẻ
ra chân lý, miễn
là biết chữa nó
đi.**

BẢO-QUÂN
Số 22, đường Hồng-Bà, H
Điện-thoại số: 55 02
Số 7 - Quận 1 - THỦ-ĐỨC - H

THỜI CUỘC TRUNG - HOA

HỌC SANG ĐẠI HỌC NHỊN AN
BA NGÀY

**HỌC SANH ĐẠI HỌC NHỊN AN
BA NGÀY**

Tin Mừng cũng cho hay rằng học sinh của trường đại học Quảng châu, vì Thượng hải đã quyết nhĩn ăn ba ngày dĩ phĩn đối cuộc tự trị ở Hoa bĩn.

Đồ Tọng lại đánh giặc thép cho Quân sự ủy hội xin họ lệnh cho quân đội Phổ biến Nghĩa binh với Phương khảm Tả và Đảng binh Nhân tới giữ chốt lại; còn đảng Binh Tự do phòng sự bất trắc.

Lệnh như vậy được chấp hành cuộc giao thông của đường Bình-Tây (từ Bắc bình đi Tây viên) đã cắt đứt mới liên lạc của binh Tây cho nên đã phải bỏ hàng nhưn tới tỉnh Tây hoạt động.

VỚI NHỮNG
Theo tin Hương cảng thì hôm 28-12
Trần Lồ, Lưu tư lư, Lý văn Phạm đã từ
Nam kinh trở về có lẽ họ đã gặp cuộc thối
hiệp Minh-Việt đã xong và Tướng giớ

Pháo đài Nghĩa Lộ lãnh chức Bộ là trung
liên, ra sức sắp đặt công cuộc phòng thủ
đường Bình-Tây. Pháo đài chuẩn bị đội thiết
giáp pháo xe 3.000 người, đủ đi tuần phòng
ngày đêm trên đường này nghiêm túc.

TUYỂN LẠI THEO KÝ SÁT

MÀ TỰ TRỊ

An ninh Cảnh này đã như định không

**QUÂN NHẬT VĂN THĂNG TÂY
LÀM TỚI**
Độc bình, 26 đéc. — Sự đoàn kết
của lực lượng quân và dân ta ở miền Bắc và miền Trung

thứ tiêu chính phủ kỷ đồng, mà lại còn định khước trước thế lực chính phủ kỷ đồng khác với thế lực kỷ viên hội của chính phủ Nam kinh đặt ra.

Ấn đó sự lực vận động của tinh Tuy viên vào bản đồ trị sự của mình.

Việc Ấn tinh này cũng hay không, chúng ta cứ xem việc người Nhật trồng cấy ở các tỉnh khác nhau.

Thủy bỗng bay tới Xích thành Vạn toàn đi
xét, và liệng xuống Lý gia trấn 2 trái bom
lâm chết 5 người nông dân.

**MỘT TỔNG TƯ LỆNH
TRUNG HOA TỰ SÁT
TRƯỚC MỘ TÔN-VĂN**

Nam kinh, 25 12. — Tổng tư lệnh Hsueh-Fa-Ting là một người đi có công lớn với cuộc cách mạng và làm Trưởng ban

Đạo binh 29 tập trung ở Vạn toàn chờ

Tham mưu bồi dân quốc mới thành lập,
vừa rồi đã cầm quyền tự sát trước mặt
Tôn trang Hoa.

Xét trong di hài, thấy có tờ di chúc,
đại ý nói rằng Ông ta muốn đem giọt máu
trung phồn mà hiến trước linh hồn Tôn
tổng Thống, mục đích để đánh thức sự
mê muội vì kim lông lịch sử của các nhà

**ghê ngoại giao
- HOA**

đương cuộc Trung hoa và kích thích họ
đề kháng chính sách xâm lược của Nhật
bản.

Vì người hy sinh tính mệnh, đánh là
việc đáng khen. Song hy sinh theo cách
văn Tổng tư lệnh Trung hoa trên đó, có
lạ gì không?

Thế là đối Nhật, không chỉ bọn hán gia cũng đi với Nhật, thêm sách chép mà chính phủ Nam kinh, nhất là mấy nhà lãnh tụ ngoại giao, bề trong có lối sách tự vệ thế nào thông rõ, chứ bề ngoài buộc phải thân Nhật, dần là phải ngịch phản đối.

**Lại khánh thành đoạn
đường xe hỏa Qui-
nhơn — Tuy-hòa**

Đến trước linh thể ấy, Ash đương bị
khiêm thức với cậu A Y, không công phu
và thì giờ lo đối phó với cậu Viên Đản.
Duy có một cách giục cho chàng phải
Trung hoa hóa Nhật, ít nữa không thể
chiếm với Nhật. Mà muốn được như thế
chỉ có cách làm lương cho phải bài Nhật
trí mấy tay lãnh tụ thần Nhật (Trường
cung lúc thời, những một nhà quân nhân
có thế lực, như bài Nhật mà đến quyết;
liệt thì cho đến Trường miên, nên không
trí (Trường), làm như thế dần không có
hiệu lớn, song cuộc thần Nhật tấn hành
có chậm trễ, Ash có thì giờ mà lo ứng
phó về sau.

Con đường xe hỏa suốt Trung Nam
Hắc kỳ khởi đầu kiến trúc đã lâu mà
còn khoảng Nhitrang — Tourane,
vì nhiều sông, nhiều núi, công trình
khó khăn, nên làm có hơi chậm.
Nhưng trên một năm nay khoảng
đường Jy đã kế tiếp thông hành:
tháng Janvier 1935 khánh thành
đoạn đường Tourane — Quảng Ngãi;
tháng Juillet thì khánh thành
đoạn Quảng Ngãi — Qui nhơn;
ngày 7 Janvier vừa rồi lại
khánh thành đoạn Qui-nhơn —
Tuy hòa, Thế là còn khoảng đường
Tuy hòa — Nhitrang độ 100 cây số,
đến lối tháng Juin năm nay sẽ làm
xong thì công trình vĩ đại ấy đã
trộn vụn.

Đợ ý thức trên đường sống của loài người, đời xưa chỉ có 3 điều: ăn, mặc và ở, mà đời mới này thêm một cái thứ tư nữa là sự edis. Xứ ta nhất là xứ Trung kỳ, vì cái cơ sông ngòi núi cách, rất phòng hại cho sự edis mà trên đường sống cả vật chất và tinh thần đều bị ngăn trở chậm trễ nhiều dều.

Nay nhờ con đường hỏa xa lưu thông này, mong chính phủ mở mang các phương diện khác cũng đi kịp với đường xa hỏa, như việc học hỏi dều hạn chế, công nghiệp cũng nông sản khởi bị ăng trệ như trước, làm cho sự sống của nhân dân càng dễ dàng hơn thì ai cũng khoa học và cơ khí thì, ai không ghi nhớ lâu dài!

B. B.

CUỘC XỔ SỐ ĐÔNG-PHÁP

Kỳ phát hành lần thứ nhất

XỔ SỐ HÔM TẾT (22 Janvier 1936)

600.000 vé 1 đồng

60 phần trăm chia cho các số trúng

1 vé trúng	60.000\$
1 vé trúng	30.000
1 vé trúng	15.000
6 vé trúng	5.000
12 vé trúng	1.000
60 vé trúng	400
120 vé trúng	80
600 vé trúng	40
4.800 vé trúng	20

10 vé không trúng kỳ xổ ngày 22 Janvier 1936
sẽ đổi lại được một vé mới của kỳ xổ số 6 Mai 1936

NÊN ĐỂ Ý !

Ở TRUNG-KY, đến 4 giờ chiều ngày 20 tháng giêng tây
năm 1936 thì các số kho học thôi không bán vé nữa.

NGHĨA - VỤ GIÁO - DỤC

(Giáo dục hạn chế với giáo dục cưỡng-bức)

Người sanh trên đời không học thì ngu, ngu thì chính tự thân cá nhân dễ không tự lập được, huống là nói đến quốc gia xã hội. Bởi thế nên đương sống cái loài người, cần yếu nhất là sự học, mà ở đời dân tộc cạnh tranh sinh tồn này, quốc dân cần phải có cái học phổ thông thường thức. Muốn quốc dân có môn học phổ thông ấy, ở xã văn minh, người ta thì hành cái luật giáo dục cưỡng-bức, cũng gọi là nghĩa vụ giáo dục.

Sao gọi là nghĩa vụ giáo dục? Theo như thực tế các nước đã thi hành chế độ ấy, là nhà nước dùng pháp luật mà qui định, phẩm nhân dân trong nước, có con em cả trai và gái đến cả tuổi học, phải gánh cái nghĩa vụ khiến cho chúng nó có hưởng thụ được môn giáo dục tương đương, trường học công thị lập khắp nơi, mà trường tư cũng tự do lập. Nếu ai có con em đến tuổi học hay trong thời kỳ học mà không cho chúng học, thì cha mẹ bị phạt. Nói rộng nữa, trong nước mà người đã hưởng thụ được môn giáo dục, lại có cái nghĩa vụ dạy cho dân chúng. Như chế độ nghĩa vụ giáo dục đó mà trở lại cái nạn «mù chữ», dân trí càng cao mà nước được giàu mạnh.

Ở xã ta về mặt giáo dục, qui trình bố học và học chế nhiều đến. Trường công không chỗ dung, mà trường tư cũng nhiều đến ngàn trường. Phụ huynh phần đông không đủ sức cho con em đi học, mà muốn cho đi học lại bị thiếu trường và bị hạn chế này nọ; người có học được nhiều ít, muốn dạy lại kẻ khác cũng không được tự do, có khi lại bị tụt nua.

Bởi vậy nên tự chỗ hiện tình giáo dục ở xã ta mà nói đến về nghĩa vụ giáo dục, có cách nào nhiều, mà như nói «cưỡng bách» hay «ràng buộc» thì chẳng biết cưỡng bách là và ràng buộc là.

Tuy vậy, một cái chế độ, cái chế độ quan yếu làm nên cho một quốc gia, một dân tộc bước lên con đường dân chủ nước mạnh, như chế độ nghĩa vụ giáo dục này, dù là ở xã ta chưa thực hành được, nhưng nên trông cái gương sáng ở xã văn minh họ làm ra sao, ít nữa cũng thấy rõ chỗ tương phản mà nhìn biết đến bên kém của mình.

Phạm vi nghĩa vụ giáo dục
1) Giáo dục, về phần nhân dân đối với quốc gia phải có nghĩa vụ, nghĩa vụ làm một người quốc dân không hạn chế nghèo hay giàu cấp nào, cũng có môn học phổ thông. Đồng thời cũng là nghĩa vụ quốc gia đối với nhân dân, phải trả định thế nào cho quốc dân được hưởng môn giáo dục đó. Theo nguyên tắc ấy, đáng lẽ từ tiểu học cho đến cao đẳng đại học, đều thi hành nghĩa vụ giáo dục ấy càng tốt biết bao! Song nghĩa vụ ấy không phải nơi

sống mà thực hiện được, cần phải có kinh phí. Vì khoảng kinh phí ấy cần phải bằng theo năng lực kinh tế của quốc gia cùng nhân dân mà qui định cái phạm vi nghĩa vụ kia. Đó là điều kiện thứ nhất.

2) Phạm vi nghĩa vụ giáo dục mở rộng ra, tức nhiên kỳ hạn học của con em phải kéo dài. Nếu như trong trường sinh hoạt của nhân dân còn trong cảnh khuôn bậc, không thể theo học được kỳ hạn dài, cần phải chăm chú cho thích hợp, theo trạng huống sinh hoạt mà qui định. Ấy là điều kiện thứ hai.

Vì 2 điều kiện trên, nên phạm vi nghĩa vụ giáo dục rộng hẹp, dài ngắn, mỗi nước qui định mỗi khác. Song dù sao cũng phải có chế độ nghĩa vụ giáo dục là quan hệ rất lớn cho sinh mệnh một quốc gia một dân tộc, nên ở xã văn minh lần lượt thực hành, đầu ở trong có chỗ khác.

NGHĨA VỤ GIÁO DỤC Ở CÁC NƯỚC

(Lược trích bài báo của giáo dục bộ trưởng Trung-Hoa Cổ-thọ-Sum, cùng một ít bài ở sách khác)

Nước Đức.— Nước Đức là một nước thực hành nghĩa vụ giáo dục rất sớm. Năm 1019, ở Pháp Al-Má-Nhi, đã có lệnh cưỡng bách trẻ-dân phải cho con em đi học. Sau đó như Qua Thập Bô, Tác Khảo Sum, Bê Luân, Ba Đãng, các bậc tiền lệ bắt buộc theo, đến năm 1763, vua Đức là Bê-lê-lô-Li nhân danh hơn được Áo và Pháp, biết rõ sự giáo dục cưỡng bách là cần yếu, nên minh định cách thức:

Phẩm nhân dân Phổ Lỗ Sĩ, từ 5 tuổi đến 13, 14 tuổi, trong kỳ tuổi ấy mà không tuân mệnh lệnh không vào học, thì phụ huynh và người bảo hộ con em ấy phải bị phạt...

Thế là nghĩa vụ giáo dục ở Đức đã thành lập từ lúc ấy. Đến năm 1851, cách giáo dục ấy đã chính thức qui định vào trong hiến pháp, nên hạn nghĩa vụ giáo dục ấy định là 8 năm. Kinh phí do địa phương trả xuất là 8/10, do chính phủ trả 2/10. Sau trận Âu chiến lại cải tổ lại, số tiền kinh phí, địa phương phải chịu, toàn do chính phủ đảm trách hết.

Lịch sử nghĩa vụ giáo dục của nước Đức thành lập đã lâu và trình độ phát triển mới, nên hiện nay đã phát đạt đến cực điểm, quốc dân ai cũng được hưởng môn giáo dục ấy. Theo bản thống kê năm 1904 thì nước Đức, về mặt nào mà môn nghĩa vụ giáo dục ấy chiếm hơn một nửa số lịch sử 40 năm. Tuy vậy, theo bản thống kê số trẻ con trong nước học đã hạn kỳ mới được 33%. Đó là cái chứng do niên hạn dài quá 8 năm, nên hiện quá chậm trễ như thế.

(Còn nữa)

KH. ƯU THUẬT

LUẬN-ĐÀN

Phải chăng nạn kinh tế là bài thuốc hay cho dân Việt Nam ta?

Bài báo tiếp được bài dưới đây, nhận nạn kinh tế này là bài thuốc hay cho người Nam; bài thuốc ấy có hay chăng là hay cho một số rất ít ở tư sản, có tiền, có phần đại đa số làm ăn khó nhọc quanh năm, cần kiệm hết sức mà thiếu ăn thiếu mặc thì thật không trông có bài thuốc ấy, mà cũng không muốn dùng nữa. Song bản báo trích đăng vài đoạn để mà miễn tội quan trọng tác giả này, L. T. S.

Đã mấy lần nay tôi lên một cái phong trào kinh tế khủng hoảng rồi gồm ghê, làm cho cả thế giới phải rung rinh, và kinh sợ vô cùng; loài người ở trên mặt đất vẫn có cái quyền tham tán cùng tạo hóa, mà bấy lâu nay, hình như đã hỗn loạn phá sản, nghèo nàn xơ xác, không có chút mãnh lực chống lại cái nạn ghê ghớm kia. Mỗi ngày chỉ thấy người ta than thở về nạn thất nghiệp, mà nhất là nước ta, dân nghèo kỹ nghệ kém, đã lâu quen thói ăn chơi, nay thành tình gặp cái nạn khủng hoảng như thế lại khó chịu hơn các nước nhiều, vì vậy khắp cả trong xứ từ thành thị cho đến thôn quê, dân dân cũng nghe cái tiếng kinh tế quá ư bá chớ, nhưng tự tôi có một quan niệm khác là cho nạn kinh tế là bài thuốc hay cho người minh, vì có ba lẽ:

Lẽ thứ nhất. — Phạm người ở đời có khổ rồi mới sướng, có vất vả rồi mới khôn, có điên đảo chìm nổi rồi mới trở nên một hạng người lịch duyệt, sống vì lợi, chết vì sung sướng, cái lý có ý nghĩa rất sâu xa. Vậy nạn khủng hoảng này mà người minh tinh giác ngộ, bỏ thói ăn chơi thường thức, sống đua chen trên con đường sống, và cũng bỏ thói hư tật xấu trước kia?

Lẽ thứ hai. — Người nước ta có tình hay xa hoa mà không biết tiết kiệm để phòng khi thiếu thốn. Nay có gặp bài kinh tế này, mới biết đồng tiền là trọng và sự tiết kiệm là quý. Ta thử xem, từ khi có nạn kinh tế, ở thành thị, các người làm việc sẵn tiền, cũng bớt chơi, bớt tiêu, bớt điện, ở nhà quê làm ra một đồng xem bằng khi trước năm ba đồng, giữ gìn cẩn thận: trước kia coi việc nhiều, buôn bán chạy, ai ai cũng dễ làm ra tiền, nhưng làm ra đồng nào là hết đồng ấy, bây giờ làm ra đồng tiền khó, nên không dám tiêu tiền.

Lẽ thứ ba. — Người nước ta chỉ quen cái náo lập quán đã mấy nghìn năm rồi, làm việc gì cũng theo thói cũ, dần có thói sự hay sự phải, nhưng vượt ra ngoài cái vòng tập quán là một định không chịu làm, có nạn kinh tế này, phá toang cái náo ấy đi, nó bắt buộc phải cải lương. Cho đến các môn mê tín cần nguyên, và như việc quan hôn tang tế, theo tục cũ thì ai cũng muốn làm cho long trọng, nay vì kinh tế, người không tiền thì tự nhiên phải

VỊ GIÀN LẶN

Chương lý văn khố Ackein bị 7 năm tội đồ và 100 quan tiền phạt

Tòa Đại hình Hanoi mấy hôm gần đây đã đem xử vụ Ackein, chương lý văn khố ở Hanoi tiền ngôi 10 vạn bạc của khách hàng năm xưa.

Kể ra Ackein phạm nhiều tội. Tòa xử đến mấy buổi, thì chiều 2 Janvier đã tuyên án phạt Ackein 7 năm tội đồ và 100 quan tiền phạt.

Hiện Ackein đang bị giam tại nhà pha Hỏa lò, và tòa còn họp xử khoản Ackein phải bồi thường cho mấy nhà khách hàng nữa.

CHUYÊN MUA GIẤY SỐ

THẦY GIÁO NÊN CHO HỌC TRÒ BIẾT SỐ ĐÀ MUA

Lối này ở Huế, thường gặp các ông học sinh đông cùng nhau nói chuyện mua giấy số Đông pháp. Các cậu nói: «Tôi trường, thầy có bảo giúp tiền mua giấy số, nhưng mua rồi thầy không cho biết được mấy số, mà cũng không cho biết những số gì...»

Mua vé số mà may trúng được, có lợi ích cho thầy và trò, cái đó không sao, song các thầy không cho học trò biết số, rồi sinh đến nghĩ không nổi. Các thầy làm cho mình bạch thì hay hơn, mà học trò cũng vui. Nghe nói

Bỏ cáo việc riêng

Tôi tên là Nguyễn-Hữu-Vinh, buôn bán, Avenue Musée Tourane, xin bỏ cáo cho bà con xa gần được biết: NGUYỄN-HỮU-VINH, 25 tuổi, con thứ ba của tôi, là bằng con nghề nghiệp, bất tuân giáo hóa, không lo ăn làm, lâu nay phá của tôi nhiều lắm. Hôm 12 Décembre 1935, nó lấy cái xe đạp của tôi số 582968 hiệu Aiglon kiếm confort ballon trốn đi đâu mất.

Vậy tôi xin bỏ cáo cho bà con quen biết không nên bán chịu hay cho nó mượn vật chi cả; nếu nó có làm điều gì thiệt hại ai, tôi không chịu trách nhiệm.

Nguyễn-Hữu-Vinh

Tin làng báo

«Hanoi báo» do ông Lê-Cương chủ trương vừa rồi đã ra số đầu tại Hanoi.

Báo ra hằng tuần, giá bán mỗi số 3 xu. Tòa soạn ở số 88, route de Huế. Bản báo có lời chào mừng bạn đồng nghiệp và giới thiệu cùng đọc giả.

T. D.

bỏ để dành, người có tiền cũng để dành.

Trên đời không có việc gì tuyệt đối, lợi hại cũng đi với nhau, miễn là biết tự chừng bệnh hư của mình thì nạn kinh tế kia biết đâu không phải là thang thuốc đáng để?

L. D. M.

SÁCH TẶNG

Ông Đoàn-trung-Côn ở Saigon vừa rồi có gửi tặng bản báo quyền «Đạo lý nhà Phật» (quyển 3, in kỹ thuật), giá bán 0\$50.

Vậy xin có lời cảm ơn tác giả và giới thiệu cùng ai muốn nghiên cứu về Phật giáo.

T. D.

THUỐC SÂU AN RANG

Hiện THÔNG-HOAT Quãng-Tân

GIÁ 0\$20

Rất thấp hiệu

Dịp may hiếm có!!!

Nhà thuốc NAM-THIÊN-ĐƯƠNG Hanoi là một nhà thuốc nam rất đời đã lâu năm, to nhất và danh tiếng nhất trong xứ Đông Pháp, xa gần ai cũng hoan nghênh là thuốc rất linh nghiệm. Nay nhà thuốc NAM-THIÊN-ĐƯƠNG mới mở một nhà TÔNG-ĐẠI-LÝ ở đường Đông - Khánh Tourane và một nhà PHÂN-CUỘC tại số 64, đường Gia-Long-Hải, để bán các thứ thuốc CAO, ĐƠN, HOÀN, TÂN của Tổng-quốc NAM-THIÊN-ĐƯƠNG Hanoi chế ra, vậy kể từ ngày 1er đến ngày 15 Janvier 1936 nhà mua các thứ thuốc ở 2 nơi Tông-đại-lý và Phân-cuộc ấy mà mua được từ 1\$00 trở lên thì chúng tôi sẽ xin kính biếu lại một hộp «THUỐC BỒ» đáng giá 1\$00 nữa.

Xin các quý khách chiến cổ sẽ biết công hiệu và giá trị các thứ thuốc NAM-THIÊN-ĐƯƠNG thế nào.

Ngài nào muốn hiểu rõ thuốc nào chữa bệnh gì, công dụng thế nào, giá tiền bao nhiêu, xin mời qua bộ đến nhà Tông-đại-lý và Phân-cuộc NAM-THIÊN-ĐƯƠNG ở Huế và ở Tourane mà lấy một quyển Dược-mục về coi sẽ rõ.

Tổng-quốc NAM-THIÊN-ĐƯƠNG Hanoi

Chủ-nhơn kính cáo

PILULES TRITONIC

Thuốc hoàn chuyên trị bệnh thiếu huyết và bồi bổ sức lực

Rất cần cho:

Đàn-bà ở xứ này, Con gái bị huyết-hệch, Đàn ông liệt-dương, Những người đau ốm, đau sốt rét mới khỏi.
— Rất công - hiệu —
Một chai 0\$80

PHARMACIE PHAM - DOAN - DIEM TOURANE

Năm hết... tết tới...

IPRODUIITS
"VÉDE"

Ái ai cũng nên nhớ lo sức nhà, sức cửa, quét vách... Nếu ai cũng biết hồi cho được các thứ sơn bột, sơn lót, các vật liệu về việc sơn nhà, hiện VéDé; đã được hàng rất tốt mà giá lại rẻ không đâu sánh kịp.

Ví dụ: bột vàng (ocre jaune) và bột đỏ (ocre rouge) mỗi kilo bán có 0\$10 thôi.

Ở Huế, bán ở đây là tại

M. HOANG-TOAI

Rue Jules Ferry

(Gần Tòa Khảo)

là nhà đại lý hàng VéDé và Hội Vạn - Quốc Tiệt - Kiện

Xa phòng VéDé 72%, giặt lán hao, rất tốt, giá rất hạ.

Bệnh rét và bệnh kiết lỵ

Xem báo SAIGON ngày 12-12-35 nơi trường 2 về mục Việc nước nhà có đăng bài ở VINH-ĐIỆN về tình QUẢNG-NAM, TRUNG-KY, hiện giờ bệnh rét và bệnh kiết lỵ đang thịnh hành.

Bệnh rét và bệnh kiết lỵ là bệnh ngặt nghèo, bệnh kiết lỵ thường hay truyền nhiễm cho người khác, nếu điều trị không nhậm có thể hại đến tánh mạng. Nghe tin đồng bào mắc phải bệnh hoạn tôi đây cũng liền về nghề thuốc chút ít chẳng lẽ khoanh tay ngồi ngó, gặp dịp phải mà không làm, đầu rằng giúp cứu không được cũng có thể giúp được, cũng đỡ cho đồng bào khi bệnh hoạn ngặt nghèo trong muôn một.

Tôi xin biếu 2 toa thuốc dưới đây:

Trị bệnh rét và bệnh kiết lỵ thần hiệu vô cùng, để thí nghiệm dân hoàng chức chẩn 10 người bệnh uống hết 3, 9, trước giúp cho người bệnh ở VINH-ĐIỆN sau giúp cho đồng bào khắp cả 3 họ.

1 - TRI VỀ BỆNH RÉT

Bất luận rét rừng, rét chói nước, rét ban, thương hàn nhập lý sanh ra bệnh rét, lâu mau nặng nhẹ đây đều thể nào uống ở thang cũng hết dứt, đừng ông đơn bà già trẻ đến uống được, con nít từ 10 tuổi sắp xuống uống nửa thang.

TOA THUỐC RÉT

Chết-biết-giáp 3 chỉ — Bắc-sai-hồ 4 chỉ — Đàng-sâm 2 chỉ — Đại-trương-quai 3 chỉ — Quảng-bì 2 chỉ — Chi-xai 1 chỉ rưỡi — Tri-môn 1 chỉ rưỡi — Bạch-đất-tử 1 chỉ rưỡi — Hà-thoá 4 chỉ — Thảo quả 3 chỉ — Cốt-triết 2 chỉ — Phục-linh 3 chỉ — Bắc-bà 1 chỉ rưỡi — Xuyên-huỳnh-phát 1 chỉ rưỡi — Cam-thảo 1 chỉ rưỡi — Gừng 3 lát, táo 2 trái. Đổ 3 chén nước sắc còn 8 phần, uống khi đi ngủ. Có ăn đồ chua và đồ sống lạnh.

LƯU Ý. — Đơn bà có thai uống toa thuốc này phải bỏ vị Bắc-bà, liên-phát và Phục-linh mới uống được.

2 - TRI VỀ BỆNH KIẾT LỠ

Bất luận kiết hàn, kiết nhiệt, kiết cầm khi thấp độc, kiết bởi gốc ban nhập lý, kiết bởi lý vị yếu ăn đồ nóng nhiều mà sanh ra, gần đi liền đau bụng ghèn ghèn, tiêu ra hoặc máu, hoặc đàm, đàm đỏ, đàm trắng như sữa, rộng nhiều rộng ít mới phát hay là kiết lần uống 5 thang thì bệnh hết dứt.

TOA THUỐC KIẾT LỠ

Bạch-thuật 4 chỉ — Xuyên-huỳnh-liên 3 chỉ — Bình-lang 2 chỉ — Đào-nhon 2 chỉ — Quảng-mộc-hương 1 chỉ rưỡi — Thanh-bì 1 chỉ rưỡi — Cam-thảo 1 chỉ rưỡi — Tang-trương-quai 4 chỉ — Hay-hàn-cầm 2 chỉ — Hắc-dạ-đa 2 chỉ — Chi-xai 1 chỉ rưỡi — Hồng-hoa 1 chỉ rưỡi — Quảng-bì 1 chỉ rưỡi. Đổ 3 chén nước sắc còn 8 phần, uống khi đi ngủ. Có ăn đồ chiên xào nướng và đồ cay nóng. Trong mấy ngày uống thuốc nên ăn cháo trắng hay là cơm gạo thì tốt hơn, chẳng nên ăn bột cơm cứng hay là đồ chặm tiều nó cho ruột phải là ra máu. Đơn bà có thai uống phải bỏ vị Đào-nhon và vị Hồng-hoa.

LƯU Ý. — Mấy người bị kiết chằng nên đi liền chung một cái chén tiền với một người mạnh. Đơn ông đơn bà già trẻ đến uống được. Con nít từ 10 tuổi sắp xuống uống nửa thang. Đơn bà để ở một tháng sắp lên mới uống được. Quý vị ai đồng bài thuốc này nên truyền bá ra cho nhiều người biết là một việc âm đức rất lớn.

Y-học-sĩ VÔ-VĂN-VÂN Thudaumot

Kho chuyên.

Hai ông này tuyên bố rằng đường cách
này thì tốt hơn cách thông thường
nhằm.

**Bán tại nhà in Tiếng - Dân
mỗi quyển 0\$10**

Chồng không, con nhà cô, thì
biết người ở với ai mà cảm
không cho lấy chồng? Vô lý

Singapore, 17-12. — Thông tấn «Reuters» nói rằng các nhà buôn ở Singapore bị buộc phải gởi các sn và thuốc sang Ý.

sinh, 15 Ohler; Trưng ký, Hóc, M. Ngọc-Hàng, 91 Rue Gia-Long; Tuy-h
ville V5-thị-Trang, Hotel Hòa-Hưng; At-lao, Mme Phan-thị-Lộc Rue Yaffo
gentiane; M. Nguyễn-vân-Dương, Paké.

người ở căn nhà báo "Sinh mệnh" đang ướp một cây lớn để riach, chạy đến cho Vi lời hay và xin học của bà. Bà lo vơ vạ. Dục hàng đã đi rồi.

- Ông Lữ sa oí! trời đã cho ông hai cái tay, có phải là để chứng tỏ cho người ta thường nói: tay mồm không nên biết,

Vi-Lai nhẹ nhàng bước vào nhà họ Bà.
Chàng lấy làm vui mừng mà gặp lại Lai-Hùng, và công
việc của chàng đều tiến phát một cách không ngờ, Ông Lai.

VI-Lời bước vào nhà, liền có Lã-Biên mở cửa :
— Đại-bàng phu nhân có tiếp ngài ở tầng lầu thứ nhì;
(Kể xong rồi đi)

TRẦN GIÁC DẦU HỒA

(Tệp theo Phụ-lưuýng số 859)

2) Mỏ dầu mỏ Anh-Mỹ
tranh nhau
Nước Anh đã chiếm được
mỏ dầu Baku, kén một tranh
ghét của nước Nga, kết quả
của Baku phải tách đi, có
một dân trong nước, chia
làm 2 xu hướng. — Bên bắc cấp

Độc vị. — Đường đi vào vị r
đã được 10 ngày thì độc vị. Khi đ
vị thì khốn vị, đường đi lên c
nó đã đáng tiền, rồi nghìn v
đường cho nước một chày v
một cái thùng chứa, độc mội đ
cho một rổ, thì khốn vị đượ
áp vào nong để lấy đường r
Lấy đường ra thì phải tháo c
nóng, nong, uống về nữa đ
lấy rổ vị ra cho đường đ
nong, lấy vài vò đập mạnh đ
đường cho đường đi ra lại n
cái thả gần ra, nong gần cho đ
rớt sạch xuống nong. Thả là x
tự trở đường phân.

(Cán nua) Móng Bít

Mà nào chỉ ngồi vua, chính
Tổng-thống nước Mỹ danh vọng o
thể, sung sướng đến đâu, mà có
việc khổ nhọc không khi nào đư

— Thôi, nói chuyện kỷ đông đi
qua, có nói ngay công việc ngày nay
cho bà con nghe, mọi người chen lại
Nàng nhìn giấy, xin tách nước
nướng rồi nói tiếp: « một đầu bà
gan tim ruột, khó dùng khổn nà
là nhà thì sạch không, ruộng nước
chẳng có, mà bây con đất có phải
bì phải là thôi. Bấy vậy nói: là
may cho con một cái quả đầu b

khó và tàn trên đời không khi nào hết. Còn đối với loài người, sự sống còn là một vấn đề rất quan trọng. Nếu không có sự sống, thì con người sẽ không thể tồn tại được. Vì vậy, chúng ta cần phải tìm cách để bảo vệ sự sống của mình và của người khác. Đó là một nhiệm vụ rất nặng nề, nhưng cũng rất quan trọng. Chúng ta cần phải có lòng dũng cảm và lòng kiên trì để vượt qua mọi khó khăn và thử thách. Chỉ có như vậy, chúng ta mới có thể sống một cuộc sống đầy đủ và hạnh phúc. Đó là mục đích cuối cùng của chúng ta.

Thành thị và thôn quê

(Chung quanh cuộc mở thành phố mới)

Thành thị và thôn quê, hai từ tưởng chừng như trái ngược nhau, nhưng trong thực tế, chúng lại có mối liên hệ mật thiết. Thành thị là nơi tập trung đông đúc, nơi có những công việc đòi hỏi sự chuyên môn, nơi có những cơ hội phát triển. Thôn quê là nơi yên bình, nơi có những giá trị truyền thống, nơi có những con người hiền lành, chất phác.

Nhìn chung, thành thị và thôn quê đều có những nét đặc trưng riêng biệt. Thành thị đòi hỏi sự năng động, sự thích nghi, trong khi thôn quê đòi hỏi sự kiên nhẫn, sự bền bỉ. Tuy nhiên, cả hai đều hướng đến một mục đích chung: xây dựng một xã hội phát triển, một cuộc sống tốt đẹp hơn.

Trong quá trình phát triển, thành thị và thôn quê cần có sự kết nối, sự hỗ trợ lẫn nhau. Thành thị cần thôn quê để cung cấp nguồn nhân lực, nguyên liệu, trong khi thôn quê cần thành thị để tiếp cận với những công nghệ mới, những thị trường rộng lớn.

Chỉ khi cả thành thị và thôn quê cùng phát triển, chúng ta mới có thể xây dựng được một xã hội hài hòa, một đất nước giàu mạnh. Đó là mục tiêu mà chúng ta cần hướng đến trong quá trình xây dựng đất nước.

Chúng ta cần có những chính sách phù hợp để thúc đẩy sự phát triển của cả thành thị và thôn quê. Cần đầu tư vào cơ sở hạ tầng, vào giáo dục, vào y tế, để nâng cao chất lượng cuộc sống cho mọi người dân.

Chỉ khi chúng ta có được một xã hội phát triển, một đất nước giàu mạnh, chúng ta mới có thể thực hiện được những khát vọng của nhân dân.

Đất vườn nhà cửa và hàng hóa của Chánh-phủ Đông-pháp trị giá tới 192.406.658\$.

Theo tin của "Quan-báo" mới đăng, thì Chánh-phủ Đông-pháp có một khối tài sản khổng lồ, bao gồm đất đai, vườn cây, nhà cửa và hàng hóa. Tổng trị giá của những tài sản này lên tới 192.406.658\$.

Trong số những tài sản này, đáng chú ý nhất là những mảnh đất đai rộng lớn, những vườn cây ăn trái trĩu quả, và những ngôi nhà cửa khang trang. Những tài sản này là kết quả của những nỗ lực xây dựng đất nước của Chánh-phủ Đông-pháp.

Việc sở hữu những tài sản khổng lồ này cho thấy rằng Chánh-phủ Đông-pháp đã đạt được những thành tựu đáng kể trong quá trình phát triển đất nước. Đây là niềm tự hào của nhân dân.

Bức thư gửi cho bạn

(Của độc giả ở Quinhon)

Thưa bạn, tôi viết thư này để gửi đến bạn, để chia sẻ với bạn những suy nghĩ, những cảm xúc của tôi. Tôi hy vọng rằng những dòng chữ này sẽ giúp bạn hiểu hơn về tôi, về cuộc sống của tôi.

Đời sống của tôi không quá thú vị, nhưng nó cũng có những nét đặc trưng riêng biệt. Tôi sống trong một thành phố nhỏ, nơi mọi người đều biết nhau. Cuộc sống ở đây yên bình, nhưng đôi khi cũng có những buồn tẻ.

Tôi thích những buổi sáng yên tĩnh, khi tôi ngồi trên ban công và ngắm nhìn thành phố. Tôi cũng thích những buổi chiều muộn, khi ánh nắng vàng rực rỡ chiếu xuống những con đường.

Tôi hy vọng rằng bạn cũng có những trải nghiệm tương tự. Hãy trân trọng những khoảnh khắc bình yên trong cuộc sống của bạn.

Cái hại tin địa lý

(Một cái nhìn dè dặt về mối liên hệ giữa địa lý và kinh tế)

Như ta đã biết, địa lý có một ảnh hưởng rất lớn đến kinh tế. Những vùng đất đai màu mỡ, những con sông lớn, những vùng biển rộng lớn đều là những lợi thế thiên nhiên cho phát triển kinh tế.

Tuy nhiên, địa lý cũng có những mặt hạn chế. Những vùng đất đai khô cằn, những vùng núi cao, những vùng biển sâu đều là những trở ngại cho phát triển kinh tế.

Chúng ta cần có những biện pháp để khắc phục những hạn chế này, để tận dụng tối đa những lợi thế thiên nhiên của mình.

Chỉ khi chúng ta có được một nền kinh tế phát triển, chúng ta mới có thể cải thiện được đời sống của nhân dân.

Đất vườn nhà cửa và hàng hóa của Chánh-phủ Đông-pháp trị giá tới 192.406.658\$.

Theo tin của "Quan-báo" mới đăng, thì Chánh-phủ Đông-pháp có một khối tài sản khổng lồ, bao gồm đất đai, vườn cây, nhà cửa và hàng hóa. Tổng trị giá của những tài sản này lên tới 192.406.658\$.

Trong số những tài sản này, đáng chú ý nhất là những mảnh đất đai rộng lớn, những vườn cây ăn trái trĩu quả, và những ngôi nhà cửa khang trang. Những tài sản này là kết quả của những nỗ lực xây dựng đất nước của Chánh-phủ Đông-pháp.

Việc sở hữu những tài sản khổng lồ này cho thấy rằng Chánh-phủ Đông-pháp đã đạt được những thành tựu đáng kể trong quá trình phát triển đất nước. Đây là niềm tự hào của nhân dân.

VIỆC TRONG NƯỚC

Trộm cướp hoành hành
THUẬN-THIÊN. - Trong mấy tháng nay, ở chung quanh huyện Thuận-Thuận, trộm cướp hoành hành rất dữ dội. Những người dân ở đây đều cảm thấy bất an, sợ hãi.

Đặc biệt là ở những vùng nông thôn, nơi có nhiều ruộng vườn, trộm cướp càng hoành hành hơn. Họ đi vào ruộng vườn, cắt lúa, hái trái cây, cướp bóc tài sản của người dân.

Chúng ta cần có những biện pháp để ngăn chặn những hành vi trộm cướp này, để bảo vệ tài sản và tính mạng của người dân.

Chỉ khi chúng ta có được một xã hội an ninh, chúng ta mới có thể phát triển được đất nước.

Chúng ta cần có những chính sách phù hợp để ngăn chặn những hành vi trộm cướp này, để bảo vệ tài sản và tính mạng của người dân.

Chỉ khi chúng ta có được một xã hội an ninh, chúng ta mới có thể phát triển được đất nước.

Câu chuyện thuở nhỏ

Ở làng Gia Hội, tỉnh Thuận-Thuận, có một câu chuyện thuở nhỏ rất thú vị. Đó là câu chuyện về một cậu bé tên là...

Cậu bé này có một tài năng đặc biệt, anh có thể làm được những việc mà người lớn không thể làm được.

Chúng ta cần có những biện pháp để phát huy những tài năng của trẻ em, để xây dựng một thế hệ trẻ em tài năng.

Chỉ khi chúng ta có được một thế hệ trẻ em tài năng, chúng ta mới có thể phát triển được đất nước.

Đất vườn nhà cửa và hàng hóa của Chánh-phủ Đông-pháp trị giá tới 192.406.658\$.

Theo tin của "Quan-báo" mới đăng, thì Chánh-phủ Đông-pháp có một khối tài sản khổng lồ, bao gồm đất đai, vườn cây, nhà cửa và hàng hóa. Tổng trị giá của những tài sản này lên tới 192.406.658\$.

Trong số những tài sản này, đáng chú ý nhất là những mảnh đất đai rộng lớn, những vườn cây ăn trái trĩu quả, và những ngôi nhà cửa khang trang. Những tài sản này là kết quả của những nỗ lực xây dựng đất nước của Chánh-phủ Đông-pháp.

Việc sở hữu những tài sản khổng lồ này cho thấy rằng Chánh-phủ Đông-pháp đã đạt được những thành tựu đáng kể trong quá trình phát triển đất nước. Đây là niềm tự hào của nhân dân.

Giã danh thanh-tra và viên-chức mật-thám đi cướp

Hồi 4 giờ rưỡi chiều 26 Decembre, một chiếc xe ô-tô Fiat số 4088 do tài xế cầm lái, chở theo 7 người đàn ông, đã đi vào thành phố...

Họ đi vào một khu vực vắng vẻ, rồi dừng xe lại. Những người đàn ông này bắt đầu lục lọi những chiếc túi xách, ví tiền của những người dân đi qua.

Họ cướp đi rất nhiều tiền bạc, đồ đạc, rồi bỏ chạy. Những người dân đi qua đều cảm thấy sợ hãi, không dám đi lại.

Chúng ta cần có những biện pháp để ngăn chặn những hành vi cướp bóc này, để bảo vệ tài sản và tính mạng của người dân.

Chỉ khi chúng ta có được một xã hội an ninh, chúng ta mới có thể phát triển được đất nước.

Chúng ta cần có những chính sách phù hợp để ngăn chặn những hành vi cướp bóc này, để bảo vệ tài sản và tính mạng của người dân.

Hội-Vạn-Quốc-Tiết-Kiệm

Một tư bản lập theo chỉ-dụ ngày 18 April 1934
Vốn của hội đã đóng góp là: 1.000.000 đồng Việt Nam và 8.000.000 franc Pháp.

Hội-Vạn-Quốc-Tiết-Kiệm đã được thành lập để giúp đỡ những người nghèo khổ, những người cần thiết.

Chúng ta cần có những biện pháp để giúp đỡ những người nghèo khổ, những người cần thiết.

Chỉ khi chúng ta có được một xã hội công bằng, chúng ta mới có thể phát triển được đất nước.

Đất vườn nhà cửa và hàng hóa của Chánh-phủ Đông-pháp trị giá tới 192.406.658\$.

Theo tin của "Quan-báo" mới đăng, thì Chánh-phủ Đông-pháp có một khối tài sản khổng lồ, bao gồm đất đai, vườn cây, nhà cửa và hàng hóa. Tổng trị giá của những tài sản này lên tới 192.406.658\$.

Trong số những tài sản này, đáng chú ý nhất là những mảnh đất đai rộng lớn, những vườn cây ăn trái trĩu quả, và những ngôi nhà cửa khang trang. Những tài sản này là kết quả của những nỗ lực xây dựng đất nước của Chánh-phủ Đông-pháp.

Việc sở hữu những tài sản khổng lồ này cho thấy rằng Chánh-phủ Đông-pháp đã đạt được những thành tựu đáng kể trong quá trình phát triển đất nước. Đây là niềm tự hào của nhân dân.

Ông Ngô rất tàn nhẫn, không chỉ bắt cóc người dân, mà còn bắt cóc cả những người chức vụ. Ông Ngô đã cướp đi rất nhiều tiền bạc, đồ đạc, rồi bỏ chạy.

Chúng ta cần có những biện pháp để ngăn chặn những hành vi bắt cóc này, để bảo vệ tài sản và tính mạng của người dân.

Chỉ khi chúng ta có được một xã hội an ninh, chúng ta mới có thể phát triển được đất nước.

Chúng ta cần có những chính sách phù hợp để ngăn chặn những hành vi bắt cóc này, để bảo vệ tài sản và tính mạng của người dân.

Chỉ khi chúng ta có được một xã hội an ninh, chúng ta mới có thể phát triển được đất nước.

Hội-Vạn-Quốc-Tiết-Kiệm

Một tư bản lập theo chỉ-dụ ngày 18 April 1934
Vốn của hội đã đóng góp là: 1.000.000 đồng Việt Nam và 8.000.000 franc Pháp.

Hội-Vạn-Quốc-Tiết-Kiệm đã được thành lập để giúp đỡ những người nghèo khổ, những người cần thiết.

Chúng ta cần có những biện pháp để giúp đỡ những người nghèo khổ, những người cần thiết.

Chỉ khi chúng ta có được một xã hội công bằng, chúng ta mới có thể phát triển được đất nước.

Đất vườn nhà cửa và hàng hóa của Chánh-phủ Đông-pháp trị giá tới 192.406.658\$.

Theo tin của "Quan-báo" mới đăng, thì Chánh-phủ Đông-pháp có một khối tài sản khổng lồ, bao gồm đất đai, vườn cây, nhà cửa và hàng hóa. Tổng trị giá của những tài sản này lên tới 192.406.658\$.

Trong số những tài sản này, đáng chú ý nhất là những mảnh đất đai rộng lớn, những vườn cây ăn trái trĩu quả, và những ngôi nhà cửa khang trang. Những tài sản này là kết quả của những nỗ lực xây dựng đất nước của Chánh-phủ Đông-pháp.

Việc sở hữu những tài sản khổng lồ này cho thấy rằng Chánh-phủ Đông-pháp đã đạt được những thành tựu đáng kể trong quá trình phát triển đất nước. Đây là niềm tự hào của nhân dân.